

Vi er godt klar over fra Det Radikale Venstres side, at dette forslag ikke i sig selv stopper socialt bedrageri, men det kan være et skridt på vejen. Det kan forhåbentlig også være med til at påvirke rent holdningsmæssigt.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre støtte forslaget med håb om, at de penge, der forhåbentlig bliver sparet på dette område, kan gå til dem, som virkelig har behov for det, nemlig de svageste i vores samfund.

Frank Aaen (EL):

Da vores ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, ikke kan være til stede, skal jeg bare på hendes vegne fremføre, at vi er meget skeptiske over for det her lovforslag.

Det er klart, at vi er imod socialt snyderi. Vi vil gerne medvirke til at stoppe det, hvis det er med rimelige midler, men vi har kun haft nogle få dage til i virkeligheden at analysere det her lovforslag. Vi har ikke tilstrækkelig godt haft mulighed for at høre ude i vores bagland, om vi kan sige, at midlerne står i et rimeligt forhold til målet og hensigten.

Derfor vil vi under udvalgsarbejdet kigge særdeles kritisk på det og indtil videre altså ikke give noget tilsagn om at støtte lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiets ordfører, hr. Tom Behnke, kunne desværre ikke være til stede, og jeg trak det korteste ventiltgummi.

Fremskridtspartiet er naturligvis fuldt ud indstillet på at støtte forslaget; alle fire elementer i forslaget er gode og fornuftige. Vi var fuldstændig, ligesom fru Refshauge, overraskede over at kunne læse, at man i en meget grundig opgørelse i Århus Kommune kunne godtgøre, at det desværre er udlændinge, der står bag to tredjedele af det sociale bedrageri, der foregår i Danmark.

Fremskridtspartiet har i mange år fremført det synspunkt, at vi synes, der måtte være nogle uregelmæssigheder, når vi så på, hvordan udlændinges økonomi er skruet sammen, hvordan de misbruger familienetværk osv. til at tømme de danske kommunale sociale kasser. Men hver gang, vi fremførte de synspunkter, blev vi mødt med fnys og hånlige tilråb om, at det var også bare Fremskridtspartiet, der var racister, fordi gæster, der var kommet her til landet, selvfølgelig aldrig kunne finde på at begå socialt bedrageri.

Derfor var det en lettelse for os i Fremskridtspartiet at få dokumenteret og præciseret, at sådan forholder det sig. Ikke bare halvdelen af de bedragerier, der foregår, er der udlændinge bag, næh, det er ved to tredjedele af alt det bedrageri, der foregår.

Det blev godtgjort, at hvis man tog tallene fra Århus og brugte dem som model for resten af landet, ja, så ville det sociale bedrageri i Danmark andrage mellem 2-4 mia. kr. Og derfor rettede vi naturligvis med det samme en henvendelse til socialministeren og spurgte, hvad ministeren havde tænkt sig at gøre ved det, for et eller andet sted forekommer det jo fuldstændig absurd, at der kan foregå finanslovforhandlinger, hvor man sidder og flytter en enkelt million her og der, hvis der ude i befolkningen bliver begået socialt bedrageri for mellem 2 og 4 mia. kr. Det burde være den naturligste ting i verden, at Folketinget bringer det til ophør.

Vi har så svaret i dag, nemlig et lovforslag, som giver kommunerne nogle nye redskaber, som benytter de edb-redskaber, vi har i dag, til naturligvis at spørge i andre kommuner, naturligvis at tjekke, om de oplysninger, folk giver, er korrekte.

Et er, at folk kan have behov for at få sociale ydelser, sådan vil det desværre nok altid være, men at man forsøger at tilegne sig sociale ydelser uden at være berettiget til det eller måske endda oven i købet begår det, som hr. Anders Samuelsen kaldte social shopping fra kommune til kommune, hvor man prøver at hente tilskud flere steder, ja, det bør naturligvis bringes til ophør. Borgernes vilje til gennem skatterne at finansiere de sociale udgifter vil fuldstændig forsvinde, hvis man opdager, at naboen ved hjælp af snyd og svindel og plat kan tilegne sig ydelser, som han ikke er berettiget til.

Vi har dog svært ved, når vi ser forslaget i sammenhæng med det næste lovforslag, at forstå, at regeringen kun forventer at hente omkring 400-500 mio. kr. hjem på de her to forslag. I betragtning af, at alene det sociale bedrageri antages at ligge mellem 2 og 4 mia. kr., så bør det være muligt at hente langt mere end et par hundrede millioner kroner hjem på det her lovforslag, og derfor vil vi da opfordre til at give socialministeren den fulde opbakning til, at der også tages andre initiativer, sådan at det sociale bedrageri naturligvis bliver bragt til ophør.